

Wytwórnia:	Wytwórnia nieznana
Tytuł:	Dzban z uchem
Czas powstania:	XVI w.-1. poł. XVII w.
Miejsce powstania:	Polska
Technika:	Toczenie na kole
Materiał:	ceramika czerwona, ciemnozielona polewa
Wymiary:	dzieło: śr. 8,9 cm; całość: wys. 34,5 cm
Sygnatury:	niesygnowane
Typ obiektu:	naczynie
Numer inwentarza:	MHW/Dz.A/ZW/811
Słowa kluczowe:	naczynie, ceramika XVII w., ceramika czerwona, dzban, butelka, stanowisko X KBDW

Wysoki, pojemny dzban o pękatym brzuścu i prostej szyjce zalicza się do form najbardziej charakterystycznych dla ceramiki XVII-wiecznej, choć używany był dość powszechnie jeszcze w XVIII stuleciu. Jest to typ tak zwanego naczynia do przenoszenia, służącego do transportu zawartości od studni czy beczki do miejsca, w którym rozlewana była bezpośrednio do naczyń stołowych lub też, przy pomocy lejki, do butelek. W ikonografii jedno z najbardziej znanych wizerunków takiego dzbana znajdziemy na obrazie autorstwa Jana Baptysty Chardina z 1738 roku, przedstawiającym młodego pomocnika piwniczego, myjącego w drewnianej kadzi dzbany przeznaczone do przelewania wina.

Dzban o cylindrycznej szyjce, krawędź wylewu zakończona profilowanym okapem. Ucho taśmowate. Na brzuścu zdobienie w postaci dwóch pasów dookołnych rowków. Dno płaskie. Powierzchnia zewnętrzna ciemnobrunatna, miejscami polewana. Polewa barwy ciemnozielonej. Wewnątrz barwa powierzchni ciemnobrunatna, ślady przywarów (?). Gлина ceglasta.

Miejsce znalezienia: stanowisko X KBDW, Rynek Starego Miasta 28/30 – Krzywe Koło, ar 2, działka O, F, studnia.